

SERBEST VEZİN ŞİİR YARIŞMASI İKİNCİSİ
SALTUK BUĞRA BIÇAK
RUMUZ:KAFİYEM

KÖR KUYULARDAN ÇIKMAK

Kör kuyularda kalır
İlimden mahrum olan
Gönül perdesini açamaz ufuklara
Cehalet kirli aynadır, bilirsin
Göremezsın hakikati, gerçeği
Seçemezsın eğriyi ve doğruyu
İlim ise bir şamdan bir چراغdır
Saklayamazsın katran kara karanlığı
Yunus'un, Hacı Bektaş'ın gönül dili ilimdir
İlimle aydınlanmak vuslata vardığım demdir!

Geceyi güneş kovar, gün gülleri okşar
Bilginin uzandığı mekânlarda medeniyet doğar
İnsanlık paydasında toplanır nice erdem
Yakamoz gülüşlü çocuklar ve gençler, haydi gelin
Bekliyoruz yolunuzu elimizde umut kokan çiçeklerle
Bilim, teknoloji, ilim, ahlâk
Yolun işaret taşları bunlardır mutlak
Yunus'un, Hacı Bektaş'ın gönül dili ilimdir
İlim yolunda varlığım serilmiş bir kilimdir!

Ümitler devşirdim tebeşir beyazı
Karatahta önünde gökkuşağı yarınlara bekledim
Bir tohumdur ilim; uygarlıksa nazenin bir filiz...
Bir fidan da sen dik kardeşim medeniyet ormanına
Hikmete ermek için ilim nakşetmeli
İlmek ilmek bilgiyi hayata işlemeli
Yitik malıymış insanın, arayıp bulmalı
Yunus'un, Hacı Bektaş'ın gönül dili ilimdir
İki kanat takmalı, biri edep diğeri bilimdir!

Kaybolduğum atlasta pusuladır, fenerdir ilim
A'dan Z'ye uzanırken alfabenin yıldızları
Dört harf, iki hece; yalnız manada derin
Gölgeleri bile siler ilmin kandilleri
İlim derya ise, bilgimiz bir damla
Damlaya damlaya bilgi elbet umman olur
Ecza misali türlü derde derman olur
Yunus'un, Hacı Bektaş'ın gönül dili ilimdir
Aydınlığa uzanan kalem tutan elimdir!

Rumuz: Kafiye